

๒๕๕๕ รีเทิร์นออฟอัยย์

เรียน คุณวิภาวดีฯ ที่นับถือ

ภาพรถแบ็กโฮสองคันขวางประตูทางเข้าสำนักงานบึงบอกรอรับบ้าง ที่แน่ๆ ก็ต้องไม่ใช่ประตูทางเข้า “วัด” เพราะวัดเป็นเขตอภัยทาน เป็นที่อยู่อาศัยของพระภิกษุและพุทธมามกะที่รักสงบ แต่ภาพปิดกันประตูเข้า-ออกด้วยรถขุดดินขนาดใหญ่ บึงบอกรอว่าไม่ประสงค์ให้ใครเข้า แตกต่างจากสภาวะปกติของวัดที่ดูเหมือนจะต้อนรับทุกคนที่ปรารถนาทำบุญกับสำนัก แต่เมื่อมีผู้ประสงค์จะเข้าสำนักเพื่อทำกิจกรรมตามกฎหมาย สำนักก็แสดงให้เห็นว่าไม่ต้อนรับ นี่ถ้ามีรถถัง กองอาจธอดหน้าประตู พร้อมดั่งบังเกอร์(ถ้าทำได้) ซึ่งก็ไม่น่าเพราะถ้า DSI ไซ้ไม่แข็ง ขอบหมายคันก็อาจจะพบกับกองป้องกันที่เข้มงวดกว่านี้ นี่ไม่ใช่บ้านของ “แดง ไบเล่” ในยุค ๒๕๕๕ อัยย์ครองเมืองนะครั้บ

ผมเห็นว่า DSI ยุคนี้ทำตัวเป็นสุภาพบุรุษมาก ไม่ต้องการสร้างความแตกแยก ไม่ต้องการให้เกิด “น้ำผึ้งหยดเดียว” ไม่นวมที่นำมาใช้โดยลดขนาดลงเรื่อยๆ จาก 12 ออนซ์ เป็น 8 ออนซ์ และ 6 ออนซ์นั้น บึงบอกรอความพยายามแก้ปัญหาโดยสันติวิธี แต่ดูเหมือนฝ่ายสำนักงานบึงบอกรอรับอะไรทั้งสิ้น ต้องการแต่ไม่มีความผิดเท่านั้น โกหกมดเท็จหาข้อหาวิธีหลบเลี่ยงตลอดมา ใส่ร้ายป้ายสี DSI ว่า สร้างหลักฐานเท็จ

แต่ท้ายที่สุด กฎหมายก็ต้องเป็นกฎหมาย ไม่มีสองมาตรฐานโดยเฉพาะเรื่องนี้เป็นปัญหาความมั่นคงของชาติ จำเป็นต้องชนก็ต้องชน เมื่อใช้ไม้นวมถึงที่สุดไม่ได้ผล ก็ต้องถอดนวม แล้วไม่ต้องหวังพึ่งพระธรรมวินัยเพราะมส.ปล่อยปละละเลย จึงช่วยสำนักนี้มาตลอด ทำให้พระธรรมคำสั่งสอนที่เป็น “ปรัชญา” ของพุทธศาสนาถูกบิดเบือน เพราะไม่ว่าจงใจอวดอุตริบิดเบือนคำสอน หรือปาราชิกแล้ว มส.ก็ยังโอบอุ้มโดยอ้างการกระทำของ อสส. ทั้งๆ ที่จำเลยยอมรับว่าขยอกเงินวัดเกิน 5 บาท ที่เป็นอาบัติปาราชิกต้องลาสิกขาทันที แต่มส.วินิจฉัยว่าเรื่องจบแล้ว พร้อมกับเลื่อนยศให้ด้วย ดังนั้นจึงไม่สามารถพึ่งพาได้ เพราะมีระบบอุปถัมภ์เข้ามาแทรกแซง

หวังพึ่ง มส.บังคับใช้พระธรรมวินัยแก้ปัญหาสำนักงานบึงบอกรอ ก็เหมือนหวังพึ่งนักการเมืองปฏิรูปประเทศ แต่ที่บักตอกให้ออกาสอุปชฌาย์ของเจ้าสำนักงานบึงบอกรอเป็นคนกลางนั้น เป็นการไม่สมควรที่สุดท้าย รักษาภาพลักษณ์ทั้ง 2 ฝ่าย ถ้าสำนักงานบึงบอกรอรับก็หมายความว่าต้องการชน เห็นว่า มีโอกาสชนะเพราะมีกองกำลังสนับสนุนจากระบบบวรราชที่หวังโค่นล้มคุณสมชาย

โกโบราณ

ตอบ คุณโกโบราณ

“กฎหมายต้องเป็นกฎหมาย” นี่เป็นสิ่งที่สังคมไทยทำได้ยากมาตลอดกับบรรดาผู้ทรงอิทธิพลทั้งหลาย แต่ยุคคุณสมชายทำได้มาบางเรื่องแล้ว และเรื่องนี้ก็หวังว่า จะทำได้อีกเรื่องหนึ่ง

วิภาวดี หลักสี่

๐๐๐

หนูนปลุกป่า...จะปลุกยังง

เรียน คุณวิภาวดีฯ ที่นับถือ

เห็นภาพภูเขาหัวโล้นของจ.น่านแล้วสะเทือนใจที่สุดในอดีตผมเคยท่องเที่ยวภาคเหนือ ได้เห็นภาพป่าไม้อุดมสมบูรณ์หลายจังหวัด เช่น เพชรบูรณ์ ดาก ลำปาง เชียงใหม่ แพร่ น่าน ผมชอบร้องเพลง “ป่าเหนือเมื่อหน้าดอกไม้บาน....ป่าเหนือเมื่อได้ไปพบมาเมืองเหนือเมื่อน้ำป่า....ฯลฯ ร้องเพลงที่ไร มีความสุขสดชื่น แม้อยู่ห่างไกลก็ยังนึกถึงเสมอ แต่อันิจา ทุกวันนี้ ผมเศร้าใจ

อย่างไรก็ตาม ผมทราบว่า ผว.น่านได้ชักชวนราษฎรร่วมปลูกป่าหลายแสนไร่ และแถลงแนวทางฟื้นฟู เปลี่ยนสภาพภูเขาหัวโล้นให้เป็นป่าไม้ดั้งเดิม ทราบว่า มีคนดังประกาศเข้าร่วมปลูกป่าด้วย แต่วีดิทัศน์การมีรายละเอียดอย่างไรบ้าง ผมจำไม่ได้ ถ้าจังหวัดน่านประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้นจะดีมาก มีคนสนใจร่วม ไม่แรงกายก็ทรัพย์สินที่จะบริจาคเงินช่วยเหลือ

ผมติดตามประสานทำสวน ยังมองไม่เห็นว่ จะปลูกป่ากันอย่างไร ปลูกป่าก็เริ่มเข้าฤดูฝน พื้นที่ภูเขาที่มีป่าอยู่บ้าง คงขยายไปได้เรื่อยๆ แต่ที่โล้นสุดลูกหูลูกตา ถ้าเป็นที่ราบเหมือนทะเลทราย ปลูกป่าหน้าฝนมีคนดูแล พอฤดูแล้ง ถ้าอากาศร้อนเหมือนปีนต้นไม้ตายหมด เพราะต้นกล้ายังเล็ก ฤดูแล้งจะเอาน้ำจากไหนมารรดต้นไม้บนภูเขาหัวโล้น ดินมีความชื้นน้อย

ถ้าปลูกหญ้าเลี้ยงสัตว์ประเภททนแล้งของกรมปศุสัตว์เพื่อคลุมดิน หรือควบคู่กับปลูกไม้ใช้สอยของกรมป่าไม้ อาจได้ผล แต่ก็ต้องใช้น้ำ หรือจะปลูกแบบทำนาขั้นบันไดบนภูเขาแบบอินโดนีเซียก็ต้องใช้น้ำอยู่ดี ภูเขาถ้าไม่สูงเกินไป วางท่อพีวีซีสูบน้ำขึ้นไปเหมือนเกษตรกรบางคนปลูกปาล์มน้ำมัน แต่ค่าใช้จ่ายสูง ผมทราบว่า มีบริษัทระดับทุนใหญ่สนับสนุนให้ชาวบ้านปลูกพืชไร่ และมีส่วนทำให้เกิดภูเขาหัวโล้น น่าจะลองขอความช่วยเหลือ เครื่องสูบน้ำ ท่อพีวีซี

สำหรับการขุดเจาะบ่อน้ำบาดาลในพื้นที่ซึ่งมีความสูงจากน้ำทะเลตั้งแต่ประมาณ 1,000 เมตรขึ้นไป ให้รัฐบาลช่วยเหลือ

จะด้วยวิธีการใดก็แล้วแต่ ขอให้รีบดำเนินการระหว่างที่รัฐบาลชุดนี้ยังอยู่ ขาดเหลือประการใด เขามีนโยบายทวงคืนผืนป่า และจัดสรรให้คนยากจนจนทำกินอยู่แล้ว ยิ่งเป็นป่าภาคเหนือที่เป็นเทือกเขาสลับซับซ้อน เป็นแหล่งต้นน้ำสำคัญของประเทศ เขาคงไม่ปล่อยให้ผู้ว่าฯใดคนเดียว อีกไม่นาน เมื่อประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ก็ต้องเลือกตั้ง เปลี่ยนรัฐบาล ผู้นำประเทศก็ต้องจากไป ยังไม่รู้ใครจะขึ้นบริหารประเทศ ได้แค่หวังว่า คงไม่เหมือนที่ผ่านมา ที่บริหารบ้านเมืองโดยนักการเมืองอาชีพ จนป่าผืนใหญ่กลายเป็นภูเขาหัวโล้นมานานร่วมสิบปี เพิ่งปรากฏให้เห็นกันทุกวันนี้

ขาวสวนผลไม้

ตอบ คุณขาวสวนผลไม้

ผมเคยอ่านนิยายเรื่อง “ร้อยป่า” กล่าวถึงชีวิตเจ้าหน้าที่ป่าไม้ในอดีต ที่นอกจากรักษาป่ายังมีหน้าที่ “ปลูกป่า” ด้วย ความรู้ตรงนี้ เขาคงมีวิธี ซึ่งต้องทำจริงจังและใช้ชาวบ้านในพื้นที่ร่วมมือช่วย แต่ก็ไม่รู้กรมป่าไม้ทุกวันนี้ ยังทำหน้าที่ “รักษาป่า” และ “ปลูกป่า” กันจริงจังแค่ไหน ป่าถึงหดหายเร็วมาก

วิภาวดี หลักสี่

๐๐๐

กวีกระวาด

เรียน คอลัมน์มมัสกาวา

ผมมีอสมักรเล่นครับ ฝนแรกลงนาไร่แล้ว มีกลอนมาฝากพิจารณาครับ

บัณฑิต

กวีกระวาด...เขาเล เขานาง เขาผู้ ปู่ย่าแลตายาย

(๑)“คือไร” “มือคุณย่า”	“คือนา” “มือคุณยาย”
“มือเรียว” “เคยเกี่ยวปลาย”	“รู้รวงทอง” “ครองลูกหลาน”
(๒)“คือไร” “มือคุณปู่”	“คือนา” “คาโผวน”
“ปู่ตา” “มือกร่างาน”	“ดูแกร่งกร้าน” “นานไกลมา”
(๓)“ขามแลง” “ฝนพรังพา”	“พรั่งพรุนา” “ขาวพาบพา”
“ปิ่น” “ซุ่มจ่านา”	“ฝนมาใจ” “สะออนเด”
(๔)“ฝนห่า” “ฟ้าเปรี้ยงปร้าง”	“เดินเคียงข้าง” “คือเขาเล”
“เขาเล” “พื้นเพแกร่ง”	“ทั้งเรียวแรง” “แกร่งกาษา”
(๕)“บึกบึน” “ผิวมันดำ”	“เห็นล้าสัน” “แกร่งงานนา”
“โลแอก” “แรกฝนห่า”	“ดินแข็งแห้ง” “แรงไม่ท้อ”
(๖)“ดินแรก” “ยังกรุ่นร้อน”	“นาดินดอน” “รอนฝนรอน”
“หมากหญ้า” “แลงจืด”	“ยังคังกอ” “ไมรอลา”
(๗)“ไอดิน” “กลั่นฝนแรก”	“คนควายแอก” “แรกธรรมนา”
“กลั่นไธ” “ดินหอมมา”	“คนควายพา” “ปะทะใจ”
(๘)“ไอดิน” “กลั่นปิ่น”	“ใช้ฝนดี” “ฤาไธนา”
“ฤาฝน” “สมบุรณ์ไกล”	“ทั่วผไท” “แดนสยาม”
(๙)“ไธสุด” “ฝนเดือนหก”	“ฝนพรังคก” “ดินอีสาน”
“เขาเล” “มิหย่อนยาน”	“ยังแกร่งงาน” “ทั่วผินนา”
(๑๐)“เขาเล” “ปู่ตาเห็น”	“แลเอ็นดู” “แต่เด็กมา”
“เอกอัคร” “มิ่งสา”	“โคดเค้นมา” “แต่เยาว์วัย”
(๑๑)“กลีบเท้า” “ขาวทั้งสี”	“ข้อเท้าตั้ง” “ยังขาวใส”
“หน้าเด่น” “ขาวแผ่ใจ”	“ขอบปากไซริ” “ขาวรอบวง”
(๑๒)“ลิ้นเล” “ยังขาวปาน”	“ขอบคิ้วตา” “ขาวรอบกง”
“สร้อยคอ” “ขิดพระนง”	“เห็นเป็นวง” “ขาวแต่ไกล”
(๑๓)“ขนใบ” “หูในขาว”	“หางแขนขาว” “พูขาวใส”

“กวัดแกว่ง” “พูขึ้นไป”

(๑๔)“แผ่นไค้” “ออกถึงห้า”

“เขาเล” “โหล่งล้าพัน”

(๑๕)“นำหน้า” “ออกนอกทาง”

“เขาผู้” “ชนเซไป”

(๑๖)“กักกิน” “กักทิ้งมัว”

“ด้วยเด็ก” “ยังมัวง”

(๑๗)“เขาผู้” “เขาสันไผ่”

“ปิ่นปวน” “เขาเลพ่อ”

(๑๘)“เขาผู้” “แลดูเด่น”

“เอกอัคร” “สืบแนวทาง”

(๑๙)“เขานาง” “แม่มามู”

“เอกอัคร” “มิ่งสันนาง”

(๒๐)“เขานางแม่” “งามแกร่งกล้า”

“ฝนแดด” “หนาวลมพ”

(๒๑)“เขาเลพ่อ” “เขานางแม่”

“ปู่ตา” “สืบไรนา”

(๒๒)“ต่างหนึ่ง” “พึ่งดูแล”

“ต่อจิต” “ต่อใจพร”

(๒๓)“สืบสาน” “เป็นตำนาน”

“เกื้อกูล” “อาทรใจ”

(๒๔)“ทางล่อง” “ครองทางเกี่ยว”

“สันหลัง” “ของปวงชน”

“เห็นแต่ไกล” “ขาวรอบกัน”

“ดูกำยำ” “แพขาวชน”

“ฉลาดล้ำ” “กว่าใครใคร”

“นอกอุบ้ง” “กว่าผู้ใด”

“ย่ำก้าวไป” “ไรแนวทาง”

“เดินไปทั่ว” “ทุ่งคองฟาง”

“ใจฝึกได้” “หัดไถพรวน”

“เอาเขาผู้” “ขวิดกว่นกว่น”

“แลคอแม่” “แม่เขานาง”

“ปู่ตาเห็น” “เด่นในทาง”

“คงโคลนทอง” “แม่เขานาง”

“พ่อเขาเล” “แต่ไธปาง”

“พธู” “ผู้เขาเล”

“มิเคยล้า” “ฤาลังเล”

“ก็ปีเคื่อน” “ยังแข็งแกร่ง”

“เขาผู้ไซริ” “ลายตำนาน”

“คนควายงาน” “การเอื้อทร”

“แม่นยามแก่” “แลเอื้อมกร”

“เอื้ออาทร” “สะออนใจ”

“คนกับควาย” “ต่างอาศัย”

“ท่ามนาร” “ท่ามเมืองชน”

“คนควายเวียน” “เพียรอดทน”

“ร้อยวนเทียว” “กว่าเกี่ยววง”

“จัมปาศรีศรีจัมปา”

wwwvipawadee1@gmail.com